

Josep Uclés és pintor, però per sobre de tot és un artista. Es així que no ha renunciat ni a la poesia ni a l'escultura, de la que n'us oferim una mostra. La peça de bronze, mesura 41 cm. d'alçada i porta per títol "IDEA".

vitats a La Roca. Recordo que vares estar a l'Associació de Veïns, a la comissió anti-presó. . .

Mireu jo vaig venir a La Roca a pintar. En principi, no tenia cap intenció d'embolicar-me en res. Només venia aquí a pintar. Però la meva arribada va coincidir amb l'elaboració d'un Pla General. Vaig assistir a algunes reunions informatives a l'escola Sant Jordi i, potser per l'experiència que em va tocar viure a Badalona, vaig intentar preocupar-me de que alguns senyors que especulaven no fessin malbé La Roca. Però deixeu-me que us expliqui el que em va tocar viure a Badalona. Allí jo vivia en una casa rodejada de camps i espai verd. Doncs bé, en menys de cinc anys allò es va convertir en un nucli urbà d'allò més repugnant i mal fet. Recordo que fins i tot a les nits, quan tornava d'estudiar, veia com eren enderrocades masies centenàries. Potser per això sóc molt sensible a les qüestions urbanístiques. Tornant a aquell Pla General, El cert és que no hi quedava res registrat de monuments històrics de La Roca, per exemple, i que La Roca, que és una població agrícola, era tractada com si fos un nucli urbà. Es volia convertir La Roca en un nucli urbà. Així és que vaig perme-

tre' m de fer algunes suggerències, com la de fer constar els monuments històrics o la d'incloure espais verds en aquell Pla General. A mí, un nouvingut, en certa manera es podria dir que tot això m'era alié. Però no li era gens alié al poble de La Roca.

La teva activitat no es va pas aturar aquí. . .

No, no. Mica a mica vaig anar embolicant-me més i més. Recordo que aleshores encara era secretari de l'Ajuntament el Sr. Segarra i que, recollint les queixes d'abús d'autoritat en benefici seu que corrien pel poble, uns particulars vàrem presentar una denúncia contra ell per corrupció administrativa. El resultat fou que, després que se li fés una investigació oficial, va haver de dimitir i retirar-se. I això tot i essent temps del dictador. I, com us dic, com una bola de neu que cada cop es va fent més grossa, mica a mica em vaig anar embolicant més i més.

Vas estar també de president de l'Associació de veïns. . .

Sí, vaig ser-ne alguns anys president. I també vaig estar a la comissió anti-presó. Recordo que, sobretot al principi de la meva arribada a La Roca, va haver-hi

moltes incomprendions i certa confusió. Es clar, certa gent o no entenia o no encaixava massa bé que gent de fora es preocupés més per les coses del poble que la gent del poble. Ja dic, hi va haver certa confusió i es varen dir moltes coses de mí, fins i tot que portava pistola, cosa que evidentment era i és falsa.

"Jo vaig venir a La Roca a pintar. En principi, no tenia cap intenció d'embolicar-me en res"

Has dit que venies a La Roca a pintar. Però has desenvolupat una activitat més o menys pública al nostre poble, com és ben normal i lícit en tota persona culta. Què és el que et preocupa més de La Roca?

La meva preocupació és molt clara. Sóc una persona normal i corrent. Estic a La Roca i tot el que afecta a La Roca m'afecta a mí. Aleshores, actuo en conseqüència. La Roca no ha de ser Barcelona. Si hi ha uns senyors o una minoria especuladora que vulguin tenir guanys econòmics a canvi de fer malbé el poble, m'hi oposaré.

Crec que La Roca és un poble agrícola, de pagesos. Crec que la petita indústria és perfectament compatible amb aquesta pagesia. I crec que La Roca té una personalitat que pot seguir tenint i que ha de seguir tenint.

Quin és el problema que per tú més acusa La Roca

Jo, el que he observat és que potser hi ha molts habitants de La Roca amb una mentalitat excessivament mesquina, gent que és capaç d'anar a la costa o a un poblet del Pirineu i admirar-se de la bellesa del paisatge d'aquells indrets. Però llavors aquesta mateixa gent és capaç de fer malbé el seu propi poble i bellesses semblants per 50.000 ptes.

"Sóc una persona normal i corrent. Estic a La Roca i tot el que afecta a La Roca m'afecta a mí. Aleshores actuo en conseqüència"